

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 12.

15 czerwca 1929.

T R E Ś Ć:

OKÓLNIKI:

	Str.
Nr. 1474/II. G. S./29 w sprawie ściągania kwot nadpłaconych funkcyjnarzuszom państwowym.	146
Nr. 1475/II. A./29 w sprawie roków sądowych.	146
Nr. 1476/II. A./29 w sprawie doręczeń pism sądowych.	146
Nr. 1477/II. A./29 w sprawie kar, wymierzanych za nielegalny wyszynk alkoholu.	148
Nr. 1478/I. U./29 w sprawie traktowania we Francji obywateli polskich, w dziedzinie ochrony lokatorów.	148

KOMUNIKATY:

w sprawie siedziby komornika sądu grodzkiego w Lachowiczach. . .	150
w sprawie nabywania medalu Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.	151
w sprawie przepisów o znakach legitymacyjnych w służbie Policji Państwowej,	151

UZUPEŁNIENIA do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26 .	152
--	-----

OKÓLNIK Nr. 1474/II. G. S./29

w sprawie

ściągnięcia kwot nadpłaconych funkcjonarjuszom państwowym.**Do władz asygnujących więziennictwa w całym Państwie.**

W związku z zarządzeniami z dnia 21 sierpnia 1928 r. Nr. II. GS. 12244/28 i z dnia 26 czerwca 1928 Nr. II. GS. 9356/28 w sprawie dysponowania kredytami i asygnowania uposażeń służbowych przez naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Katowicach, w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu i w Toruniu, rozciągam niniejszem na wszystkie więzienia w całym Państwie postanowienie okólnika Nr. 1378/II. GS./28 (Dz. Urz. Nr. 9), którego mocą udzielanie ulg funkcjonarjuszom więziennym przy ściągnięciu kwot nadpłaconych zastrzeżone zostało Ministerstwu Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 27 maja 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1475/II. A./29w sprawie **roków sądowych.****Do wszystkich sądów.**

Powołując się na okólnik Nr. 1444 w sprawie roków sądowych (Dz. Urz. Nr. 1 z 1929 r., str. 7) zarządzam, aby wszystkie sądy, które odbywają poza swą siedzibą stałe roki sądowe, aż do wydania dalszego zarządzenia wyznaczały terminy tych roków w dalszym ciągu poza okres czasu ustalony w ostatnim ustępie powołanego okólnika.

Warszawa, dnia 8 czerwca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1476/II. A./29

w sprawie

doręczeń pism sądowych.**Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.**

Coraz żywsze stosunki wzajemne pomiędzy poszczególnymi obszarami państwa, podległymi odrębnym przepisom prawnym, powodują powstanie licznych trudności przy stosowaniu postanowień o doręczeniach w obrocie międzydzielnicowym pism sądowych w sprawach cywilnych.

Ujednostajnienie praktyki sądowej w tej dziedzinie pozwoli, jeszcze przed wejściem w życie jednolitych przepisów o doręczeniach, uniknąć w znacznej części tych trudności i ułatwi tok postępowania sądowego.

Kierując się względami powyższymi ustaliam następujące zasady w kwestji doręczeń pism sądowych w obrocie międzydzielnicowym.

I. Doręczenia pism sądowych, pochodzących od władz wymiaru sprawiedliwości w okręgach apelacyjnych poznańskim i toruńskim i w okręgu sądu okręgowego w Katowicach winny być uskuteczniane za pośrednictwem

poczty, o ile są zaadresowane do miejscowości, położonych w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie, oraz do tych miejscowości w okręgach apelacyjnych lubelskim, warszawskim i wileńskim, które są siedzibą urzędów i agencji pocztowych.

W pozostałych wypadkach pism, adresowanych do miejscowości położonych w okręgach apelacyjnych lubelskim, warszawskim i wileńskim, należy z wezwaniem o zarządzenie doręczenia zwrócić się w drodze pomocy prawnej do właściwego sądu grodzkiego względnie do sądu okręgowego, o ile władzy wysyłającej nie wiadomo, który sąd grodzki jest dla danej miejscowości właściwy.

II. W taki sam sposób, jak pod I wskazano, należy uskutecznić doręczenia pism sądowych, pochodzących od władz wymiaru sprawiedliwości czynnych w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie z wyjątkiem wypadków doręczenia do rąk własnych t. j., gdy doręczyć należy pozew (§ 106 austr. ust. o post. cyw.) lub pismo uważane narówni z pozwem (§§ 108, 155, 550, 559, 564, 567 p. c., § 7 ustawy z 27.IV. 1873 r., §§ 171, 247, 294, 395 ord. egz., § 124 ustawy o ks. grunt., §§ 6,217 pat. o post. niespor.).

W wyszczególnionych wyżej wypadkach należy zawsze zwracać się w drodze pomocy prawnej o zarządzenie doręczenia odnośnego pisma sądowego do właściwego sądu grodzkiego, lub też do sądu okręgowego, o ile władzy wysyłającej nie wiadomo, który sąd grodzki jest dla danej miejscowości właściwy.

Do wezwania o pomoc prawną, które należy oznaczać w sposób nazewnatrz widoczny (n. p. zapomocą odcisnięcia pieczętka kauczukowej) jako wezwanie o doręczenie do rąk własnych, należy dołączać oprócz przewidzianych instrukcją formularzy także odpis postanowień §§ 92, 100, 101, 104, 106 — 110 p. c.

III. Władze wysyłające pismo sądowe celem doręczenia w obrocie międzydzielnicowym winny dokładać szczególnych starań o podanie możliwie dokładnego adresu odbiorcy i w tym względzie wpływać także na strony procesowe i ich zastępców, a to celem uniknięcia obciążenia sądów niepotrzebną korespondencją.

IV. Sądy grodzkie, otrzymawszy wezwanie o doręczenie do rąk własnych od władz sądowych, czynnych w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie zarządza doręczenie pisma przez własne organa dla doręczeń (woźnych, komorników), i winny przestrzegać zachowania przytem przepisów o doręczeniach do rąk własnych na obszarze ziem poaustriackich, stosownie do dołączonego odpisu odnośnych postanowień, w szczególności zaś żądać, by adresat sam podpisał zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny).

W razie, gdyby adresat przed doręczeniem zmienił miejsce zamieszkania, należy, jeśli nowy adres jest wiadomy, zarządzić doręczenie pod tym adresem, względnie przesłać wezwanie właściwemu dla danej miejscowości sądowi z wzmianką o przyczynie tego postępowania.

Po uskutecznieniu doręczenia lub po załatwieniu przepisanych formalności w razie niemożności doręczenia, należy niezwłocznie zwrócić wysyłającej władzy prawidłowo wypełnione zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny).

V. Sądy grodzkie na ziemiach porosyjskich mogą zarządzić doręczenie odnośnych pism sądowych z innych dzielnic za pośrednictwem władz gminnych o ile adresat nie mieszka w siedzibie sądu.

Warszawa, dnia 8 czerwca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1477/II. A./29

w sprawie

kar, wymierzanych za nielegalny wyszynk alkoholu.

Do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich.

Ze strony władz administracyjnych nadchodzą liczne zażalenia na działalność władz sądowych w związku ze ściganiem i karaniem nielegalnej sprzedaży napojów spirytusowych (art. 90 i nast. u. k. s.). Powolność postępowania w tych sprawach i wymiar kary, orzekanej przez sądy w większości wypadków poniżej najniższego wymiaru kary, przewidzianego w ustawie, utrudniają zwalczanie tego rodzaju przestępstw, posiadających podstawowe znaczenie dla stosunków bezpieczeństwa publicznego i zdrowotności społecznej, ponadto zaś przyczyniających dotkliwie straty materialne Skarbowi Państwa.

Z powyższych powodów przypominam wszystkim władzom sądowym konieczność ścisłego przestrzegania przepisów ustawowych co do granic wymiaru kary, zwracając uwagę szczególnie na okoliczność, iż od stosowania kary na wolności, przewidzianej w art. 90 u. k. s., można odstąpić jedynie w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. Ponadto polecam traktowanie tego rodzaju spraw karnych jako szczególnie pilnych z uwagi na konieczność możliwie natychmiastowej reakcji karnej w walce z tem złem społecznym, jakim jest plaga alkoholizmu.

Warszawa, dnia 1 czerwca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Sieczkowski*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1478/I. U./29

w sprawie

traktowania we Francji obywateli polskich, w dziedzinie ochrony lokatorów.

Do wszystkich sądów.

Ministerstwo Sprawiedliwości otrzymało, w drodze dyplomatycznej, pismo francuskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, z dnia 7 stycznia 1929 r., stwierdzające że obywatele polscy mają we Francji prawo korzystania, narówni z obywatelami francuskimi, z francuskiej ustawy z dnia 1 kwietnia 1926 r., normującej stosunki najmu mieszkań (locaux d'habitation), a to przez zastosowanie art. 29 polsko-francuskiej konwencji handlowej z 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 468 z r. 1925), która obywatelom obu Państw zapewnia wzajemnie traktowanie według zasady największego uprzywilejowania, w szczególności także co do osiedlania się oraz dóbr ruchomych i nieruchomości.

O tem zawiadamiam wszystkie sądy, z uwagi na art. 30 ustawy z 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 406) i jednocześnie podaję w przekładzie treść odpowiednich przepisów wzmiankowanej ustawy francuskiej.

Warszawa, dnia 27 maja 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

Załącznik do okólnika Nr. 1478/I. U./29.

Ustawa z dnia 1-go kwietnia 1926 r.

normująca, poczynając od dnia 1-go kwietnia 1926, stosunki pomiędzy wynajmującymi a lokatorami pomieszczeń mieszkalnych.

Art. 1. W Paryżu, w departamencie Sekwany i w promieniu 50-cio kilometrów od fortyfikacji Paryża, w gminach, których cała ludność przewyższa 4.000, albo oddalonych o mniej niż 5 kilometrów od miast, liczących 10.000 mieszkańców i w tych wszystkich gminach, w których ostatni spis stwierdza przyrost ludności co najmniej o 5 na 100 w porównaniu ze spisem poprzednim, umowa najmu pomieszczeń, służących za mieszkania, lub do użytku zawodowego, lecz nie mających charakteru handlowego lub przemysłowego, lub pomieszczeń przeznaczonych do wykonywania w nich funkcji publicznych („affectés à l'exercice d'une fonction publique”), normowana będzie, poczynając od dnia 1-go kwietnia 1926 do 1-go kwietnia 1931 według postanowień następujących:

Rozdział I. Przedłużenie najmów istniejących.

Art. 2. Lokatorzy, sublokatorzy, cesjonariusze praw najmu i zajmujący pomieszczenia mieszkalne w dobrej wierze na mocy uprzedniego przedłużenia najmu, lub terminu ulgowego, choćby wygasłego, a będący w posiadaniu tych pomieszczeń w dniu 31-m marca 1926 r., będą mieli prawo, bez żadnych formalności, — za wyjątkiem wypadku prawomocnego orzeczenia sądowego, nakazującego eksmisję dla jednej z przyczyn odmowy przedłużenia najmu, przez ustawę niniejszą przewidzianych, — do korzystania z przedłużeń, które się skończą:

	W Paryżu, w depart. Sekwany i w promieniu 50-u kilometrów od fortyfikacji Paryża:	W miastach ^{*)} mających ponad 100.000 mieszkańców i w gminach ościennych:	W miastach poniżej 100.000 mieszkańców:
	Franków	Franków	Franków
W dniu 1 lipca 1927 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	12.000	9.000	5.000
W dniu 1 lipca 1928 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	9.000	6.000	3.000
W dniu 1 lipca 1929 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	6.000	4.000	2.000
W dniu 1 lipca 1930 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	3.000	2.000	1.000
W dniu 1 kwietnia 1931 r. dla wszystkich przedłużeń najmu nieobjętych powyższymi kategorjami	3.000	2.000	1.000

Dla pomieszczeń, przeznaczonych do użytku zawodowego lub służących do funkcji publicznych lub do użytku mieszanego, lecz nie mających charakteru handlowego lub przemysłowego, przedłużenia najmu ustana:

	W Paryżu, w depart. Sekwany i w promieniu 50-u kilometrów od fortyfikacji Paryża:	W miastach mających ponad 100.000 mieszkańców i w gminach ościennych:	W miastach poniżej 100.000 mieszkańców:
	Franków	Franków	Franków
W dniu 1 lipca 1927 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	18.000	13.500	7.500
W dniu 1 lipca 1928 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	13.500	9.000	4.500
W dniu 1 lipca 1929 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	9.000	6.000	3.000
W dniu 1 lipca 1930 r., jeżeli 1-go sierpnia 1914 r. komorne przewyższało	5.500	4.000	2.500
W dniu 1 kwietnia 1931 r. dla wszystkich przedłużeń najmu nieobjętych powyższymi kategorjami	5.500	4.000	2.500

4. Nie mają prawa korzystania z przedłużenia najmu:

1-o. Cudzoziemcy, którzy nie walczyli, ani nie służyli, ani też których dzieci lub zięciowie nie walczyli ani nie służyli w różnych formacjach wojsk francuskich, sprzymierzonych lub stowarzyszonych, za wyjątkiem obywateli państw powstających, pod protektoratem lub mandatem, lub tych, którzy uzyskali pozwolenie na stałe zamieszkanie we Francji („... le benefice de l'admission à domicile en France”), lub których dzieci nabyły obywatelstwo francuskie, — i z zastrzeżeniem co do umów dyplomatycznych, istniejących w dniu ogłoszenia niniejszej ustawy.

K O M U N I K A T

w sprawie

siedziby komornika sądu grodzkiego w Lachowiczach.

W częściowej zmianie komunikatu, ogłoszonego w Nr. 7 Dz. Urz. z dnia 2 kwietnia 1929 r. podaje się do wiadomości, że Prezes Sądu Okr. w Nowogrodzku postanowił siedzibę komornika sądu grodzkiego w Lachowiczach pozostawić w Baranowiczach.

K O M U N I K A T

w sprawie

nabywania medalu Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

W związku z rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 21 i 27 września 1928 roku w sprawie ustanowienia medalu za wojnę 1918 — 1921 i Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Towarzystwo Popierania Wytwórczości Polskiej w Warszawie, Al. Jeruzolimskie 43, zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości z propozycją nabywania tych medali przez funkcjonariuszów, podległych Ministerstwu Sprawiedliwości, po cenie niższej, t. j. 3 zł. 20 gr. zamiast ceny zwykłej 4 zł., przy zapotrzebowaniu masowem w wymienionem Towarzystwie.

K O M U N I K A T

w sprawie

przepisów o znakach legitymacyjnych w służbie Policji Państwowej.

Minister Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 10 stycznia 1929 Nr. K. G. 41558/28 zawiadomił Ministerstwo Sprawiedliwości, iż wydał następujące:

Przepisy o znakach legitymacyjnych w służbie Policji Państwowej.

§ 1. W celu ułatwienia szybkiego legitymowania się z charakteru i przynależności służbowej przez oficerów i szeregowych P. P. służby śledczej, pełniących służbę w ubraniu cywilnem, oraz przewodników psów policyjnych służby śledczej, ustanawiam dla tych kategorii służby policyjnej pomocnicze znaczki legitymacyjne, jako oznakę służbową.

§ 2. Znaczki służbowe, stwierdzające przynależność do służby śledczej P. P., są dwóch rodzajów: a) znaczek oficerów P. P. służby śledczej i b) znaczek szeregowych P. P. służby śledczej.

§ 3. Wzór znaczka oficerów służby śledczej jest następujący:

Zewnętrzna część znaczka stanowi wieniec kolisty, spleciony z liści laurowych. Zewnętrzna średnica wieńca — 33,5 mm, wewnętrzna — 26 mm. U góry i u dołu wieniec zakryty tarczami tej samej co wieniec szerokości. Na górnej tarczce wybity napis w dwu rzędach „POLICJA ŚLEDICZA”, dolna tarczka z wrytym numerem kolejnym.

Wewnątrz wieńca w polu z czerwonej emalii nałożony orzeł godła państwowego o rozpiętości skrzydeł 21 mm.

§ 4. Wzór znaczka szeregowych służby śledczej różni się od znaczka oficerów tem, że nie posiada wewnątrz wianka czerwonej emalii, a godło państwowe jest wytłoczone na wewnętrznym krążku znaczka.

§ 5. Wzór znaczka dla przewodników psów jest następujący:

Znaczek okala wieniec z liści laurowych, przewiązany u dołu taśmą w kształcie litery „X”. Zewnętrzna średnica — 33,5 mm, wewnętrzna — 26 mm.

Wewnątrz wieńca wytłoczony łeb psa „owczarek” — z uszami sterczącymi ku górze, otwartą mordą i wysuniętym językiem. Tło między łbem i wieńcem wypełnione emalją koloru jasno-zielonego.

Wszystkie trzy typy znaczków wytłoczone są w białym metalu i lekko oksydowane.

§ 6. Znaczkki służbowe, opisane w par. 3 i 4, stanowią dowód przynależności i uprawnień służbowych oficerów i szeregowych służby śledczej P. P. zarówno w stosunku do pozostałych organów P. P., jak i do organów innych władz państwowych, samorządowych oraz osób prywatnych, kiedy z powodu czynności służbowych, wymagających szybkiego i uważnego działania, strata czasu na szczegółowe wylegitymowanie się mogłaby niekorzystnie wpłynąć na wyniki postępowania służbowego.

§ 7. Znaczkki oficerów i szeregowych służby śledczej mają być noszone na ubraniu cywilnem w sposób niewidoczny, a okazywane tylko w wypadkach potrzeby.

§ 8. Prawo posiadania i używania znaczków służby śledczej (§§ 2, 3 i 4) przysługuje oficerom i szeregowym P. P., mającym stały przydział do tej służby.

§ 9. Znaczkki służbowe przewodników psów (§ 5) przeznaczone są dla tych funkcjonarjuszów P. P., którzy ukończyli kurs przewodników psów i pełnią tę służbę na czas wykonywania obowiązków tego stanowiska; noszone być mogą tylko przy ubraniu cywilnem.

§ 10. Kontrolę liczbową i imienną znaczków służbowych, przewidzianych w niniejszem zarządzeniu, wydanych do użytku korpusu P. P. prowadzi Komenda Główna P. P.

Uzupełnienia do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26:

Nazwa sądu	Awans	Właściwa kasa skarbową	U w a g i
Sąd grodzki w Łodzi	5.000 zł.	w Łodzi	Na miejsce połączonych b. sądów pokoju w Łodzi
Sąd grodzki w Ejszyszkach	750 zł.	w Lidzie	dotychczas 500 zł.